

สื่อสำหรับครู เรื่อง เบญจศีล
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง โอวาท ๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เบญจศีล
รายวิชา สังคมศึกษา รหัสวิชา ส๓๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

นิทานเรื่อง หมูป่าจอมเกร (ศีลข้อ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์)

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีครอบครัวของหมูน้อยครอบครัวหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่คนโต น้องคนกลาง และน้องคนเล็ก อยู่มาวันหนึ่งแม่ของเจ้าหมูน้อยทั้งสามอยากฝึกฝนให้ลูกหาอาหารได้ด้วยตนเองจึงได้ฝึกให้ลูกน้อยออกไปหาอาหารเองโดยที่แม่และพ่อจะคอยอยู่ที่บ้านโดยที่แม่มอบหมายให้พี่คนโตเป็นผู้ดูแลน้องทั้งสองตัว พี่ชายคนโตได้เดินนำน้องไปหาอาหาร ณ ป่าใหญ่แห่งหนึ่ง ด้วยความซุกซนของเจ้าลูกหมูน้อยทั้งสองได้ไปเจอฝูงรังมดแดงเกิดคิดสนุกอยากจะเหยียบมดให้ตายทีละตัวพี่ชายได้บอกน้องว่า “อย่าทำนะน้องเอ๋ยเดี๋ยวภัยจะมาถึงตัวเจ้า” หมูน้อยทั้งสองไม่เชื่อฟังคำพี่ “มันจะเป็นอะไรเล่าข้าก็แค่จะเหยียบมดเหล่านี้ให้ตาย” “มดตัวเท่านี้จะมาอะไรพวกข้าทั้งสองได้ตัวใหญ่กว่าตั้งเยอะ” ทันใดนั้นได้เหยียบไปที่รังมดแดง แต่มดแดงเมื่อมีภัยมดแดงก็ได้ป้องกันตนเองโดยการลุมกัดขาของเจ้าหมูน้อย “โอ๊ยๆๆๆ ข้าเจ็บไปหมดเลย พี่ช่วยข้าด้วย” พี่ชายจึงบอกว่า “นี่ไง ข้าบอกเจ้าแล้วว่าอย่าไปทำร้ายมดแดง เจ้าจะเจ็บตัว”

นิทานเรื่อง คุณยายคะ เงินค่าก่วยเดียว (ศีลข้อ ๒ ลักทรัพย์)

นิตาเป็นนักเรียนชั้น ป.๓ อาศัยอยู่กับแม่ซึ่งมีอาชีพเป็นแม่ค้าขายก่วยเดียว นิตาจะเป็นคนเสรีฟก่วยเดียว และเก็บเงินลูกค้าที่มารับประทานก่วยเดียว

วันหนึ่งมีคุณยายมารับประทานก่วยเดียวเขาจ่ายเงินให้กับนิตา แล้วคุณยายก็เดินจากไป นิตาตรวจสอบเงินปรากฏว่าคุณยายให้เงินเกินมาจำนวนหนึ่ง นิตาวิ่งตามและเรียกคุณยาย

“คุณยายๆ คุณยายให้เงินค่าก่วยเดียวมาเกินคะ คุณยายรับเงินคืนไปนะคะ” คุณยายหันกลับมาและพูดว่า “ยายขอใจหลานมากนะ ที่นำเงินมาคืนยาย ยายหิบบิดไปต้องขอใจจริงๆ หลานเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ขอให้หลานรักษาความซื่อสัตย์นี้เอาไว้จะทำให้หลานค้าขายเจริญรุ่งเรือง” นิตาเดินกลับบ้านด้วยความภาคภูมิใจ

นิทาน เรื่อง เจ้าแก้วนักรัก (ศิลาข้อ ๓ ไม่ประพาศิตินในกาม)

เจ้าแก้วเป็นไก่แจ้รูปร่างสง่างาม และชอบช่วยเหลือเพื่อนฝูงไก่แจ้ด้วยกัน อยู่มาวันหนึ่ง เจ้าแก้วต้องการที่จะมีความรักกับไก่แจ้เพศเมียตัวอื่น

เมื่อเป็นเช่นนั้น เจ้าแก้วก็รู้สึกถูกตาต้องใจกับไก่แจ้เพศเมีย นามว่า “ชบา” ชบาเป็นไก่แจ้ วยสาว นิสัยดี และเป็นมิตรกับเพื่อนไก่แจ้ด้วยกัน แต่ชบามีคู่ครองที่รักอยู่แล้วชื่อ เจ้าดอกรัก ซึ่งเป็นเพื่อนของเจ้าแก้ว และมีลูกตัวน้อยน่ารักวัยกำลังเติบโต จำนวน ๖ ตัว

เมื่อเจ้าแก้วรู้เช่นนั้นแล้ว จึงยอมถอยหนีเพื่อหาคู่ครองของตนใหม่และไม่อยากไปแย่งของรักของเพื่อน

นิทาน เรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ (ศิลาข้อ ๔ ไม่พูดเท็จ)

เด็กเลี้ยงแกะดูแลฝูงแกะอยู่ใกล้ป่าทึบไม่ไกลจากหมู่บ้านนัก ไม่นานเขาก็พบว่าชีวิตในทุ่งเลี้ยงสัตว์นั้นช่างน่าเบื่อหน่ายเหลือทน ความบันเทิงเท่าที่ทำได้มีเพียงคุยกับเจ้าหมาและเป่านกหวีดเลี้ยงแกะของเขาไปเรื่อยเปื่อย

วันหนึ่งขณะที่เขานั่งมองแกะและผืนป่าอันเงียบสงบ พร้อมทั้งครุ่นคิดว่าจะทำอย่างไรดีหากเจอหมาป่า เขาพลันคิดถึงแผนการที่จะสร้างความสนุกสนานให้ตัวเองได้แผนการหนึ่ง เจ้านายของเขาเคยบอกให้เขาร้องให้ช่วยหากหมาป่าจู่โจมฝูงแกะ แล้วพวกชาวบ้านก็จะขับไล่มันไป ดังนั้นแม้ว่าตอนนี้เขายังไม่เห็นอะไรที่คล้ายหมาป่าสักตัวโผล่มา เขากลับวิ่งเข้าไปในหมู่บ้านและร้องตะโกนสุดเสียง "หมาป่า! หมาป่า!"

เป็นดังคาดเมื่อพวกชาวบ้านได้ยินเสียงตะโกนก็ทิ้งงานของตนและวิ่งแจ้นไปยังท้องทุ่งด้วยความตื่นตกใจใหญ่หลวง แต่เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่นก็พบเพียงเด็กชายนั่งหัวร่อตัวงออยู่กับมุกตลกที่เขาถล่นแกล้งชาวบ้าน ไม่กี่วันถัดมา เด็กเลี้ยงแกะก็เข้ามาในหมู่บ้านและร้องตะโกนอีก "หมาป่า! หมาป่า!" เช่นเคย พวกชาวบ้านวิ่งไปช่วยเหลือเขา เพียงเพื่อถูกเด็กชายหัวเราะเยาะอีกครั้ง

กระทั่งตกเย็นวันหนึ่ง ขณะที่ดวงตะวันลาลับขอบฟ้าบริเวณชายป่า ก็มีเงามืดคืบคลานเข้ามาในทุ่งเลี้ยงสัตว์ หมาป่าตัวจริงกระโจนออกจากพุ่มไม้ตรงรี่เข้าขย้ำคอแกะ

เด็กชายวิ่งตรงไปยังหมู่บ้านพร้อมตะโกนก้องด้วยความหวาดหวั่น "หมาป่า! หมาป่า!" แต่คราวนี้แม้ชาวบ้านจะได้ยินเสียงร้อง พวกเขากลับนิ่งเฉยไม่ยอมวิ่งไปช่วยเหลือเช่นทุกครั้ง "เราหลอกเราไม่ได้อีกแล้วละ" พวกชาวบ้านเอ่ย

หมาป่าได้ทำร้ายและกินแกะของเด็กชายจนหมด และหนีหายเข้าไปในป่า

ที่มา: https://www.kalyanamitra.org/th/Aesop_detail.php?page=๕๐๗๙

นิทาน เรื่อง หมिन้อยนักตี๋ม (ศิลาข้อ ๕ ไม่ตี๋มสุราของมินเมา)

ณ ป่าลึก มีหมีสองตัวแม่และลูกอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ในป่าลึกมีต้นไม้เขียวขจี สายลมอ่อนๆ พร้อมกับผีเสื้อดมดอมกลิ่นเกสรดอกไม้ แต่ในป่าลึกแห่งนี้มีบ่อน้ำหมักประหลาดที่มีความคล้ายกับสุราของมนุษย์ซึ่งถ้าสัตว์ตัวไหนได้ตี๋มหรือกินไปก็จะทำให้ขาดสติ ทะเลาะวิวาทหรือทำในสิ่งที่ตนไม่รู้สึกรู้ว่าผิด และผลสุดท้ายอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อตนเองและผู้อื่นได้ อยู่มาวันหนึ่งหมिन้อยก็อยากลองสนุกกับเพื่อนๆของเขา และเพื่อนๆของหมिन้อยได้ชักชวนหมिन้อยไปตี๋มน้ำหมักผลไม้ที่โพรงต้นไม้ลูกหว้า แต่ก่อนหน้านี้แม่หมिन้อยได้ตักเตือนหมिन้อยว่า “ลูกอย่าคิดไปลองบ่อน้ำหมักที่โพรงต้นไม้หว้าเด็ดขาด มันจะทำให้ลูกขาดสติและอาจจะประสบอุบัติเหตุได้นะ” หมิน้อยคิดถึงคำพูดของแม่หมิแต่ด้วยความอยากรู้ อยากลองจึงตัดสินใจไปกับเพื่อนๆ หมิน้อยและเพื่อนๆได้ไปตี๋มน้ำหมักกันอย่างสนุกสนาน จนกระทั่งหมिन้อยและเพื่อนๆตี๋มจนได้ที่และเมากจนไม่มีสติสัตว์แต่ละตัวก็ได้แยกย้ายกันเดินทางกลับบ้าน หมิน้อยได้เดินทางกลับบ้านระหว่างทางที่เขากำลังกลับบ้านนั้นเขาได้แวะจับปลาในลำธารเพื่อจะนำไปให้แม่ทำอาหารแต่ด้วยความที่เขาขาดสติจึงทำเขาตกลงไปในลำธาร และได้รับบาดเจ็บ “โธ้ยเจ็บชะมัดเลย ช่วยด้วยใครก็ได้ช่วยข้าที” หมิน้อยโชคดีมีลิงน้อยผ่านมาเห็นและช่วยเหลือไว้ได้ทันจึงนำกลับไปส่งให้แม่หมิ แม่หมิจึงได้ตักเตือนลูกว่า “แม่บอกเจ้าแล้วเป็นอย่างไรเล่าเจ้าไม่เชื่อฟังคำแม่เลยน้ำหมักมันเป็นสิ่งที่ไม่ดี เมื่อเจ้าตี๋มไปแล้วจะทำให้เจ้าขาดสติและสุดท้ายจะทำให้เจ้านั้นมีภัยมาถึงตัวตัวเอง”

นิทานประกอบ สื่อใบงานที่ ๔ เเบบจศีล เรื่องเพื่อนรัก ๓ กอ

ในโรงเรียนแห่งหนึ่งมีนักเรียนชั้น ป.๓ เป็นเพื่อนร่วมห้องกัน ชื่อ ส้ม หนุติ และ กะทิ ทั้ง ๓ คนเป็นเพื่อนรักกัน อยู่มาวันหนึ่งหนุติชักชวนส้มและกะทิ ไปวิ่งเล่นที่สนามเด็กเล่นแล้วเจอลูกนกกำลังอยู่ในรัง หนุติหากิ่งไม้ มาตีรังของลูกนกทำให้ลูกนกตกลงมาจากรัง ลูกนกร้อง เสียงดัง แม่นกบินมาเพราะเสียงร้องของลูกนก บินมาไล่จิกหนุติ หนุติวิ่งหนีสะดุดล้มหัวเข้าแตก ได้รับบาดเจ็บ วันต่อไปทั้งส้ม หนุติ และ กะทิ ก็ไปเล่นสนามเด็กเล่นเหมือนเดิม จึงคิดสนุกพูดประกาศบอกเพื่อนๆทั้งโรงเรียนขอความช่วยเหลือ โโกหกทุกคนว่าโดนสัตว์มีพิษกัดจนได้รับบาดเจ็บ เมื่อเพื่อนๆมาช่วยเหลือ หนุติ ส้มและกะทิ ยิ้มหัวเราะว่าหลอกเพื่อนได้สำเร็จ เมื่อถึงเวลาตอนเย็น ทั้ง ๓ คนเดินทางกลับบ้าน ถูกสุนัขข้างทางรุมกัด ขอความช่วยเหลือก็ไม่มีคนมาช่วยเหลือเพราะคิดว่าทั้ง ๓ คนพูดจาโกหกไม่เป็นความจริง